

Aşkın Melodisi İnsandı 1

— kul mehmet · 15 Kasım 2024



Aşkın Melodisi İnsandı-1-

Aşkın Melodisiydi insan. İnsan ruhunun derinliklerinden yükselen, bazen tatlı, bazen hüznünlü bir ezgiydi. Aşk, ruhun en güzel notalarını oluşturmalı; tıpkı bir orkestranın uyumlu melodileri gibi. Her birey, kendi yaşamının senfonisinde aşkı arar ve bu arayış, ruhun en gizli köşelerine dokunur. Aşk, bir müzik parçası gibi, insanın içindeki duyguları ortaya çıkarır; bazen coşku, bazen melankoli. Her nota, bir anıyı, bir duyguyu temsil eder. İlk âşik oluş, kalbin hızlı atışıyla başlayan bir melodi gibi; her an, yeni bir ritim, yeni bir heyecan getirir. Ancak zamanla, bu melodi karmaşıklaşır. Aşkın inişleri ve çıkışları, tıpkı bir senfonideki dinamik değişiklikler gibi, ruhu şekillendirir. Bu melodi, insanı büyütür, derinleştirir ve inceltir. Aşkın her yeni keşfi, ruhun en karanlık köşelerini aydınlatır. Ancak her melodi, her zaman bir finalle sonlanmaz; bazıları yarım kalır, bazıları unutulur. Bu yarım kalan melodiler, ruhun zenginliğini artırır ve aşkı aramak, hayatın ritmini zenginleştirir. Aşkın arayışı, bir müzisyenin enstrümanını öğrenme süreci gibidir. Başlangıçta, notalar belirsizdir; ama zamanla, bu notalar bir araya gelir ve uyumlu bir melodi oluşturur. İnsan, aşkı ararken, kendini de keşfeder. Her deneme, her başarısızlık, bir ders niteliğindedir. Aşk, sadece bir hedef değil, aynı zamanda bir yolculuktur; bu yolculukta, insanın özünü daha da derinleştirir.

Mehmet Aluç

Devam edecek inşallah